

szép napon minden levelezés nélkül közölte az asszonyával, hogy elhagyja a helyét. Kroóné nem egyezett bele a kívánságába, de amikor a cseléd erőszakoskodni kezdett, kijelentette, hogy elmehet, de előbb átkutatja a holmiját. Amikor lehajolt és a cseléd összecsomagolt holmiját nézegette, Tapodi Borbála felkapott egy konyakos üveget és Kroónét teljes erőből fejbevágta. Az asszony eszméletlenül esett össze, amit a cseléd felhasználott és megszökött a szolgálati helyéről. Valami uton-módon orvosi bizonyítványt szerzett, — egy régi sebhelyet mutatott az orvosnak — és ezzel a rendőrségen igazolni akarta, hogy Kroóné verte meg őt. A rendőri nyomozás azonban kiderítette a való tényállást és ennek az alapján könnyű testi sértés miatt fog az eljárás a brutális cseléd ellen megindulni. Azért, mert szolgálati helyéről felmenés nélkül távozott, dr. Temesváry Géza kihágási bíró nyolc napi elzárásra ítélte a ravasz cselédet.

HIREK

oooo

A török Vörös Félhold képeslevelezőlapját 20 fillérért árusítja az Országos Bizottság. (Budapest, képviselőház.)

Háborus kérdések.

Bizonyára sokan vagyunk, akik hallani szerettük volna, — az élvezet okából a saját fülünkkel, — a német birodalom kancellárjának, *Bethmann-Hollwegnek* a minap mondott beszédjét. Sajnos, csak olvashattuk, de még olvasva is rendkívüli e beszéd hatása. Egy kiváló és öntudatos nép erejének hatalmas vérlökötése e beszéd minden egyes sora. Mint a szónoklás igazi Kinizsije, súlyos igazságok madomköveit emelgeti a magasba, hogy mindenki, ellenség, jóbarát és semleges is láthassa. S ha elérjük a célt, hogy az a tengeri vér és könny nem omlik hiába, ha azokból csakugyan megszületik a kancellár-rajzolta új Európa végleges békeje, akkor, bár nagyon-nagyon magas volt az ára, megvizsgálatóhatunk. De kérdés: nem azt tanítja-e a világ történelmének eddigi folyása, hogy minden háboru sirja: a béke és minden béke: bölcsője egy újabb háborúnak? Vajon van-e, lehetséges-e végleges béke?!

*

Minket szinte megbávnól az a duzzadó erő, mely a német kancellár beszédjében megnyilvánul; az antant hatalmak, a gyöngeség jelének tekintik. Kitérünk ebből, hogy az antant nem tagadja meg most sem magát és remegő szívvel és vacogó fogakkal bár, de hazudik, hazudik, hazudik... Kérdem: ha ők csakugyan azt hiszik, hogy a gyöngeség mondatta a német kancellárral ezt a beszédet, hát akkor miért nem sűrörnek ki bennünket Lengyelországból és Kurlandból és Litvániából és Belgrádból és Franciaországból és Szerbiából és Montenegróból és Albániából? S ha ők erre nem képesek, kérdem: nem annak a jele-e ez hogy ők legalább is még gyöngébbek?

*

Mintán az antant oly alaposan megvédte a his népek szabadságát, amelyhez senkinek akart hozzányúlni és mintán elintézte a belga, szerb, montenegrói szabadság ügyét, a görögöket pedig guzsba kötötte, most a hollandokra akarta ráteríteni a vizes lepedőt. S mintán Hollandia enélyes gesztussal rácsapott a vizes lepedővel közeledő kézre, ár-

tatlan szemforgatással azt mondják antanték: hogy is gondolt Hollandia arra, hogy ő nekik eszük ágában lett volna Hollandiát a háboruba kényszeríteni. Kérdem: nem emlékeztet ez az eljárás arra, amikor ártatlanságát hangoztatja az az orgyilkos, akinek a kezéből a kiszemelt áldozat káuiti a mellének szegzett revolvert?

*

Szegeden divatba jött a *fairtás*. A nagykorút fáinak valahogy még megkegyelmezték. Ellenben Ujszegeden egész parkrészt irtottak ki. Azt mondják, hogy ezek a fák betegek voltak. Kérdem: ha a hatóság kellő időben gondoskodott volna Szegednek tüzelő fával való ellátásáról, akkor is betegek lettek volna az ujszegedi liget fái? Vagy ha csakugyan betegek voltak ezek a fák, nem kellett volna próbálni, azokat gyógyítani? Vagy a betegségnek egyetlen orvosszere az, ha a betegnek mindjárt a fejét vesszük?

— Mit tegyen Szeged a jásznagykunszolnoki átirattal. Jásznagykunszolnok megyéből, a jászok, kunok és szolnokok hazájából még a magyar viszonyok mellett is vakmerő hangon tartott átirat érkezett az összes törvényhatóságokhoz, köztük Szegedhez is. Az átirat a háboru alatt szerzett vagyonok, a hadinyereségek megadóztatása mellett szolnokol a következő ékes nyelven:

— Eltekintve attól, hogy ez a megadóztatandó vagyon *legnagyobb részben család módon jött létre, amely mód még a büntető-törvénykönyvekbe is ütközik*, de figyelembe kell venni, hogy a megadóztatandó vagyont igen könnyű módon is szerezték meg. A legtöbb háborus jövedelem a közvetítő kereskedelem, adás-vétel stb. útján és nagyon kevés fáradtsággal létesült. E mellett azonban a háborus jövedelemhez olyanok jutottak, akik idehaza, a jól megvédett békés belföldön nyugodtan, a legnagyobb biztosságban élvezték a családi tűzhely kényelmét. Ez a kényelmes üzlet, amely nem volt egyéb, mint a háborusziulte kényszerhelyzet kihasználása, akkor történt, mikor a legtöbb igazi hazafi vért és életét áldozva a házáért, a harc téren teljesített szolgálatot. Ilyen körülmények között tehát mindenképen megkövölt, hogy a háborus jövedelem élvezői hasznuknak megfelelően járuljanak hozzá az állam rengeteg kiadásához.

A hadijövedelem megadóztatása mellett lehet érvelni komolyan és okosan, minden brutalitás nélkül. A jásznagykunszolnokiak csalással vádolják meg az ország kereskedőinek és iparosainak „legnagyobb” részét. Ezt a hangot, ezt a tendenciát Szegednek a legerélyesebben vissza kell utasítani. Jásznagykunszolnoki hangon Szeged nem tárgyalhat a hadijövedelem megadóztatásáról, sőt kötelessége, hogy a közéleti modor ilyen stílusának veszedelmére idejében hívja fel a kormány, a törvényhatóságok, a kereskedelmi és iparkamarák figyelmét.

— Vörös-Keresztes kitüntetések. Ferenc Szalvator főherceg mint a Vörös-Kereszt védnökhelyettese dr. Balthazar Dessó, püspöknek a Vörös-Kereszt hadiékítményes tiszti díszjelvényét, kövesházaí Kövess Arminnek a Vörös-Kereszt hadiékítményes II. osztályú díszjelvényét, strassenburgi Arz Albertnek a Vörös-Kereszt hadiékítményes bronz díszjelmét adományozta.

— A közéletmezésen 71933.39 koronát veszített a város. A városi tanács szombati ülésén *Balogh* Károly pénzügyi tanácsos bemutatta a közéletmezési üzem számadását 1916. március 16-ig. A számadások szerint az üzem összes vesztesége 58.374.46, az elmaradt haszon 13.558.93 korona, összesen 71.933.39 korona. Az átadott feltári értékben 1219 kg. zsir 5.80 koronával és 1682 kg. csemegezalonna 6.32 koronával van felvéve. Tekintettel arra, hogy a zsir bizonyos százaléka beszikkadt, a zalonna pedig apadt és költségei is vannak a városnak ezekre az élelmicikkekre, a polgármester ehhez képest fogja a hatósági zsir- és zalonna árát megállapítani. Eddig 59 kereskedő vállalkozott a hatósági élelmicikkek árusítására. A kereskedők rizs, burgonya, cukor, kávé, zalonna, zsir, bab, lenese, borsó és árpakása beszerzését kérték a közéletmezési üzem vezetőjétől. A kereskedők részére havonként 8—10 vagon cikorra van szükség, míg a többi cikkekből 2—2 vaggommal elegendő. Miután a mai viszonyok között ezeknek az élelmicikkeknek nagyrészt csak a Haditermény R.-T.-től, esetleg a fővárostól lehet beszerezni, ebben az irányban a szükséges intézkedések megtörténtek. Zsirt és zalonnát egyáltalán nem lehet kapni. A város valószínűleg tarhonyát fog készíttetni a szegényebb néposztálynak, miután a kereskedők által forgalomba hozott tarhonya rendkívül drága.

— Előléptetés. *Erőssy* Béla, 5. honvédelmi logezredbeli hadaprúdot, *Erőssy* Dénes szegedi pénzügyi számtanácsos fiát, zászlóssá léptették elő.

— Kitüntetés. *Herczeg* István tartalékos főnadragyot, az Első Magyar Általános Biztosító tisztviselőjét, akinek színes és értékes haretéri cikkeit bizonyára élvezettel olvasta a *Délmagyarország* közönsége, a szignum laudisszal tüntette ki a király.

— A református egyház tanácsgyűlése. A szegedi református egyház *Polgár* László főgondnok elnöklésével tanácsgyűlést tartott, amelyen bemutatták a zárszámadást és előterjesztették a költségelőirányzatot. Miután a jövő évi költségekre az egyház jövedelmeiből nincs kellő fedezet, a 25 ezer korona deficitet az egyház egyik alapjából segélyképen pótolják. A hiány onnan származik, hogy a hadbavonulások folytán az egyház jövedelme jelentősen csökkent. A békésbányai református egyház április 11-én Hódmezővásárhelyen tartja tavaszi közgyűlését. A tanács a szegedi egyház képviseletében *Bereczk* Sándor lelkész és *Polgár* László főgondnokot küldte ki a közgyűlésre.

— A birodalmi gyűlés megzavarta a költségvetést. *Berlinből* jelentik: A birodalmi gyűlés rövid vita után elfogadta a *hadügyi és tengerészeti költségvetést*. Az utóbbi tárgyalásánál, mikor *Tirpitz* admirális lemondását jelentették be, *Liebknecht* ismét szóba akarta hozni a buvárhajó-harcot, de az elnök ezt nem engedte meg és megvonta tőle a szót. A legközelebbi ülés szombaton lesz.

— Az élelmiszerek maximális ára Belgrádban. *Belgrádból* jelentik: A város élelmező bizottsága a következő maximális árakat léptette életbe: Tengeri 45, tengeriszi 60, buza 70 fillér, lusziszi 1 korona, burgonya 65, bab 90 fillér, vaj 8, marhahús 3, sertéshús (szalonnával) 4.50, sertéshús (szalonna nélkül) 3, bárányhús 3.50, juhús 2, disznózsir 8, nyerszalonna 5, cukor 2, kávé 15 korona, só 50 fillér, aszalt szilva 1.20 korona kilogramonként. A tojás darabja 20 fillér, a tej 50, a petrófenn 1 korona literenként.